

127, wo aber auch eine *Hirtenstation* schlechtweg gemeint sein kann. — 2) f. घ्रा a) N. zweier Pflanzen (vgl. पीतघोषा, श्वेत^०): α) *Anethum Sowa Roxb. H. an. MED.* — β) = कर्कटप्रङ्गी RĀGAN. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Weibes, angebl. einer Tochter des Kakshivant, RV. 1, 117, 7. 10, 40, 5. nach SĀJ. auch 1, 122, 5. — Vgl. अघोष, आत्मघोष, इन्द्र^०, उच्चैर्घोष, व्या^०, पद्मघोष, मधु^०, मरु^०.

घोषक (wie eben) m. 1) *Ausrufer*: पटक्^० der durch eine Trommel die Leute zusammenruft KATHĀS. 24, 60. 26, 95. — 2) *Luffa foetida Cav.* oder eine ähnliche Pflanze AK. 2, 4, 4, 5.

घोषकाकृति (घोषक + काकृति) m. eine dem Ghoshaka ähnliche Pflanze (mit weissen Blüten) RATNAM. 63.

घोषकृत् (घोष + कृत्) m. *Lärmmacher* ÇĀNKH. ÇR. 17, 14, 12. 17, 7.

घोषकोटि (घोष + कोटि) f. N. pr. eines Berggipfels LIA. 1, 35.

घोषण (von 1. घुष् 1) adj. *tönend*: भूषणाङ्गि Bhāg. P. 4, 5, 6. — 2) n. ein lautes Verkünden, Bekanntmachen: वीर्यविक्रमशैरीणां घोषणं गर्हितं भवेत् R. 5, 38, 18. Gewöhnlich घोषणा f. AK. 1, 1, 5, 12. H. 269. MĀKĀH. 139, 5. 162, 13, 16. राजा सर्वत्र पटक्शब्देन घोषणामाज्ञापयामास PĀNĀT. 261, 7, 9. DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 5. ध्रमय कृत्स्ने ऽत्र पुरे पटक्-घोषणाम् KATHĀS. 24, 50. जय^० am Ende eines adj. comp. RAGH. 12, 72.

घोषणीय (wie eben) adj. *laut zu verkünden* SĀJ. zu RV. 6, 3, 6.

घोषद् nach dem Sch. = धन oder द्रव्य: यत्स्य घोषदसि TS. 4, 1, 2, 1.

घोषवृद्ध (घोष + वृद्ध) adj. *durch das Geräusch, den Lärm aufmerksam gemacht* RV. 5, 20, 5.

घोषमति (घोष + मति) m. N. pr. eines Mannes Lot. de la b. l. 12.

घोषयितु (vom caus. von 1. घुष् 1) *Ausrufer, Verkünder, Herold* ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) ein Brahman H. an. 4, 172. MED. n. 180. — 3) der indische Kuckuck TRIK. 2, 3, 19. H. ç. 189. H. an. MED. — Die Bed. Gefangener bei WILS. beruht auf falscher Auffassung von वन्दी.

घोषवत् (von घोष) 1) adj. *tönend, lärmend*: बलाक्क MBh. 1, 1289. समुद्र 6, 578. 1665. यान, रथ 13, 3248. 3510. R. 5, 12, 22. अम्भम् Bhāg. P. 2, 3, 28. वारुणाश्च मरुताश्च देवदत्तः सुघोषवान् MBh. 2, 63. gramm. *tönend, mit Stimme gesprochen*, von Lauten RV. Prāt. 4, 1. UPAL. 1, 7. P. 8, 4, 62, Sch. सर्वे स्वरा घोषवतो बलवतो वक्तव्याः KĀND. UP. 2, 22, 5. नाम घोषवद्दि ऀCV. GRHJ. 1, 15. GOBH. 2, 8, 15. PĀR. GRHJ. 1, 17. — 2) m. N. pr. eines Mannes SCHIEFNER, Lebensb. 275 (45). — 3) f. *वती Laute* (वीणा) H. 287. wie es scheint eine best. Art Laute oder N. pr. einer Laute: वीणां घोषवती च ताम् । दत्ता वासुकिना पूर्वम् KATHĀS. 11, 3, 12, 32 (hier ohne Beisatz von वीणा).

घोषवसु (घोष + वसु) m. N. pr. eines Fürsten aus der Kāṇva-Dynastie VP. 471. LIA. II, 330.

घोषातकी f. N. einer Pflanze, = श्वेतघोषा RATNAM. 63. — Vgl. कृ-स्तिघोषातकी und कोषातकी.

घोषि adj. so v. a. घोषयुक्त oder घोषणीय nach SĀJ. in den Stellen: अर्चामि ते मुमतिं घोष्यवाक् RV. 4, 4, 8. यच्छस्यसे युभिर्क्ता वचोभिस्त-ल्लोषस्व त्रितुर्घोषि मन्मं 6, 3, 6. Man kann घोषि für die 3. sg. aor. pass. von घुष् ansehen.

घोषिन् (von 1. घुष्) adj. *tönend, lärmend, geräuschvoll*: गणा मारुताः AV. 4, 15, 4. das Wasser 4, 7, 20. die Schaaren (सेनाः) des Rudra AV.

11, 2, 31. ऀCV. GRHJ. 4, 9. ÇĀNKH. GRHJ. 3, 9; vgl. ÇR. 4, 19, 10. रथ MBh. 3, 3348. वाणा 8, 4584. 9, 1329. वाक् 4, 648. मेघनिर्वोषयोषिणा (स्वरेण) HARIV. 3971. gramm. *tönend* (Gegens. अघोष) von Lauten RV. Prāt. 6, 13. — Vgl. ग्रामघोषिन्.

घौर patron. von घोर ऀCV. ÇR. 12, 10. Ind. St. 4, 293.

घोषक adj. von घोष देशे gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

घ्न (von कृन्) 1) adj. subst. am Ende eines comp. f. ई P. 3, 2, 52 — 54. VOP. 26, 46. घ्रा in कुलघ्रा MBh. 13, 2397. कृमिघ्रा Gelbwurz. घ्री kann auch als f. von कृन् angesehen werden. a) *schlagend*: दण्डघ्न M. 8, 386. — b) *tödtend, um's Leben bringend, Tödter*: स्त्रीबालब्राह्मणघ्न M. 9, 232. 11, 190. पुरुषघ्री JĀGĀ. 2, 278. सुरारि^० MBh. 3, 11039 (S. 370). 7, 369. मत्स्य^० 13, 2574. ब्रह्म^० R. 3, 16, 13. बालघ्री Bhāg. P. 6, 16, 14. — c) *vernichtend, zu Grunde richtend, entfernend* (Uebel, Krankheiten): यशोघ्न M. 8, 127. धर्मघ्न JĀGĀ. 1, 138. अघघ्न पाणिना Bhāg. P. 4, 8, 25. यज्ञघ्न 4, 32. R. 4, 11, 16. विषघ्नैर्गदि: M. 7, 218. HIT. Pr. 28. काण्डू^० Suçr. 1, 137, 13. कास^० 138, 20. मेदो^० 139, 1 u. s. w. — d) nach einem Zahlw. *multipliziert mit*: द्विचतुर्घ्न: mit zwei und vier multipliciert VARĀH. BRH. S. 50, 39. — 2) n. *Tödtung, Vernichtung*; s. अह्निघ्न. — Vgl. अदेवघ्री, अ-पतिघ्री, अयप्रुघ्री (unter अयप्रुहन्, अघातघ्री, अर्यघ्न, अर्शघ्न, अवीरघ्री u. अवीरहन्, कच्छुघ्री, काकघ्री, कासघ्न, कुमुदघ्री, कुलघ्न, कुलघ्न, कृतघ्न, कृमिघ्न, गरघ्न, गुरुघ्न, गोघ्न, ज्येष्ठघ्री, पर्णघ्न, पुरुषघ्न, धातव्यघ्री u. s. w.

घ्री (wie eben) = घ्न in अह्निघ्री und अघ्री; das f. घ्री s. u. घ्न. घ्न in अघ्न्य und अतिघ्न्य.

घ्रम् (von 2. घृ) m. *Sonnengluth*: न घ्रंस्तताप न हिमो ज्ञान AV. 7, 18, 2.

घ्रंस्ते (wie eben) m. *Sonnengluth; Sonnenschein, Helle* NAIGH. 1, 9. NIR. 6, 4, 19. परि घ्रंस्तेमोमना वा वयो गात् RV. 7, 69, 4. घ्रंस्ते पुरोडा-शम् KAUC. 48. यो अस्मै घ्रंस्ते उत वा य उर्थन् मोमं मुनोति RV. 5, 34, 3. घ्रंस्ते रतंते परि विद्यते गयम् 44, 7.

घ्रष् (घृष्), घृष्ते ergreifen DĀTUP. 12, 3. — Vgl. घिष्, घुष्.

घ्रा, निघ्रात DĀTUP. 22, 28. P. 7, 3, 78. VOP. 8, 70, 87. (ep. घ्राति, निघ्र-ते, निघ्राण, अतिघ्रात). aor. अघ्रात् und अघ्रासीत् P. 2, 4, 78. VOP. 8, 87. prec. घ्रायात् und घ्रेयात् P. 6, 4, 68. VOP. 8, 87. aor. pass. अघ्रासाताम् P. 2, 4, 78, Sch. partic. घ्रात und घ्राण P. 8, 2, 56. VOP. 26, 98. 1) *riechen* ÇAT. Br. 14, 4, 1, 4. 3, 4, 15. 7, 1, 24. M. 2, 98. R. 3, 39, 16. निघ्राणो ऽस्य वसागन्धम् MBh. 1, 5781. न घ्राति मामृते घ्राणम् (die Nase) spricht Manas 14, 668. निघ्रिवा HARIV. 7039. Auch von den Functionen der andern Sinne: पादुर्गिकं निघ्राति षडुणेशः Bhāg. P. 1, 3, 36. घ्रातं gerochen AK. 3, 2, 39. VS. 22, 7. mit act. Bedeutung: प्राद्वत्त रणे भीता व्याघ्रघ्राता मृगा इव MBh. 7, 5228. अशनाहंक्रियाघ्रातो लोकः nur für die Stilleung des eigenen Hungers Sinn habend RĀGA-TAR. 2, 22. घ्राण gerochen AK. 3, 2, 39. TRIK. 3, 3, 126. MED. n. 11. = घ्रातर und घ्रेय riechend und was gerochen wird H. an. 2, 140. — 2) *beriechen, an Etwas riechen, beschnuppern*: कृत्ति निघ्रन्निव भुजंगमः R. 2, 26, 35. 1, 13, 40. HIT. 111, 1. VARĀH. BRH. S. 61, 1. गवा घ्रातम् M. 3, 125. गोघ्रात JĀGĀ. 1, 168. — 3) *küssen*: स्वसुतं चाप्यनिघ्रतं मूर्ध्नि MBh. 9, 2940. — caus. aor. अतिघ्रायत् und अतिघ्रायत् P. 7, 4, 6. VOP. 18, 10. Jmd Etwas riechen lassen: अति-घ्रयंस्तथैवान्यानायधीः BHATT. 13, 109. — intens. जेघ्रायते P. 7, 4, 31. VOP. 20, 15.